

# РЕШЕНИЕ

№ 4847

гр. София, 20.07.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,**  
в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2148** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез пълномощника адв. Л., срещу Отказ за издаване на удостоверение за наследници на Н. Т. Д., постановен от кмета на кметство [населено място], общ. В., обл.М., по искане с вх. № 4/07.01.2021г.

В жалбата се твърди, че отказът на административния орган е незаконосъобразен, тъй като не съответства на материалния закон. Навеждат се доводи, че съгласно договор за продажба на наследство по чл.212 от Закон за задълженията и договорите /ЗЗД/, жалбоподателят е правоприемник на наследството на П. Б. и В. П. и като такъв е легитимиран да поиска издаването на удостоверение за наследници на Н. Т. Д. /наследодател на продавачите/. Посочва се, че в бланката, утвърдена като образец по Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация, липсва изрично място, където да се впишат законовите основания за предоставяне на данните, съгласно изискванията на чл.144 от същата, поради което ответникът е следвало да изиска допълнителна информация, преди да се произнесе. Иска се отказът да бъде отменен и органът да бъде задължен да издаде исканото удостоверение за наследници. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. С молба от 13.05.2021г. оспорва констатациите в писмения отговор на ответника по жалбата.

Ответникът – кметът на кметство [населено място] не изразява становище по жалбата.

Представя писмен отговор, с който оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Прави искане за отхвърляне на жалбата, като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С искане вх. № 4/07.01.2021г. търговско дружество [фирма] поискало от ответника да му бъде издадено удостоверение за наследници на лицето Н. Т. Д., починал на 05.03.1974г., в [населено място], Към искането били приложени договор за продажба на наследство по чл.212 от ЗЗД и удостоверение за наследници изх. № 203/06.06.2016г., издадено от кметство [населено място].

С оспореното решение кметът на [населено място] постановил отказ, който мотивирал с това, че представеният договор за продажба на наследство не създава права на наследник на искателя. Счел, че жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл.5, ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г., тъй като не е наследник по закон на Н. Т. Д. и не е упълномощен за това от такъв. Приел, че приложима по искането е разпоредбата на чл.106, ал.1, т.1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, но поради това, че искането не е подадено на това основание, както и че не отговаря на изискванията на чл.144 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация, защото не са посочени законовите основания за издаване на удостоверението, кметът на кметство 3. постановил обжалвания отказ.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 14.01.2021г.. Жалбата е подадена на 28.01.2021г.

С искане № 4 /2/ от 15.01.2021г. търговско дружество [фирма] отново поискало от ответника да му бъде издадено удостоверение за наследници на лицето Н. Т. Д., починал на 05.03.1974г., в [населено място]. Въз основа на това искане на 21.01.2021г. е издадено исканото удостоверение за наследници на Н. Д..

## ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на жалбата. Обстоятелството, че въз основа на второ искане е издадено удостоверението за наследници, за което е постановен отказ с оспореното решение, не лишава жалбоподателя от правото му да оспори законосъобразността на отказа. Касае се за две отделни административни производства и за всяко от тях жалбоподателят разполага с права, включително да оспорва крайните административни актове и по двете производства.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Материалната компетентност за издаване на удостоверение за наследници е регламентирана в чл.24 от ЗГР и чл.2, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, съгласно които удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация. Териториалната компетентност е регламентирана в чл.2, ал.5 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г., съгласно която удостоверения за

наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице. Следователно оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено в писмена форма. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Удостоверенията за наследници се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници /чл.5, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението/. Удостоверения могат да се издават и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по ал. 1, както и по реда на Административнопроцесуалния кодекс, Гражданския процесуален кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс /чл.5, ал.2 от същата Наредба/.

Жалбоподателят не е от кръга на лицата, посочени в чл.5, ал.1 и 2 от Наредбата, поради което няма право да поиска издаването на удостоверение за наследници. Правилно с оспореното решение е прието, че с прехвърлянето на наследствените права наследникът не губи качеството си на наследник и същото не се придобива от купувача на наследството. Прехвърлителният ефект на договора за продажба на наследство се разпростира само върху правата и задълженията, които наследникът е имал в качеството си на наследник по времето на откриването на наследството, поради което неоснователно е възражението, че с договора по чл.212 от ЗЗД оспорващият е придобил качеството на наследник на Н. Т. Д..

С представените пред административния орган и в хода на съдебното производство доказателства не се установи жалбоподателят [фирма] да е бил изрично упълномощен с нотариално заверено пълномощно от лицата, за които се отнася удостоверението, от законните им представители или от техните наследници.

Съгласно чл.106, ал.1, т.1 от Закона за гражданската регистрация, данните от системата ЕСГРАОН се предоставят на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. В заявлението задължително се посочват законовите основания за предоставяне на данните /чл.144 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация/. Тъй като искането на жалбоподателя не е подадено на основание чл.106, ал.1, т.1 от ЗГР и не отговаря на изискванията на чл.144 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г. правилно ответникът е отказал да издаде исканото удостоверение за наследници.

Издаването на удостоверение за наследници и предоставянето на данни от ЕСГРАОН са предмет на две различни административни производства, които се развиват при наличието на самостоятелни материалноправни и процесуалноправни предпоставки. Непосочването на законовите основания за предоставяне на данните от ЕСГРАОН пречи на преценката за наличието или липсата на основание за издаване на удостоверението.

Възраженията в жалбата за липса на изрично поле за вписване на законовите основания по чл.144 от Наредба № РД02-20-09/21.05.2012г. и за изискване на допълнителна информация от заявителя са неоснователни, тъй като процесното искане не е подадено от дружеството като трето лице. Освен това с оспореното решение ответникът е указал начина, по който искателят може да се снабди с

удостоверение за наследници – по реда на чл.106 от ЗГР при спазване на изискванията на чл.144 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г., а не се е произнесъл по такова искане.

Оспореният изричен отказ не противоречи и на целите на закона. След като същият съответства на материалния закон и е единствено възможният административен акт, който може да бъде издаден, същият е съобразен с целта на закона.

Предвид изложеното основания за отмяна на оспорения акт не са налице. Жалбата е неоснователна.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна.

Ответникът не е претендирал присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез пълномощника адв. Л., срещу Отказ за издаване на удостоверение за наследници на Н. Т. Д., постановен от кмета на кметство [населено място], общ. В., обл.М., по искане с вх. № 4/07.01.2021г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

### СЪДИЯ: